

یک نما: ماهیگیران شمال

زنان آرم (آورد رهایی زنان و مردان)

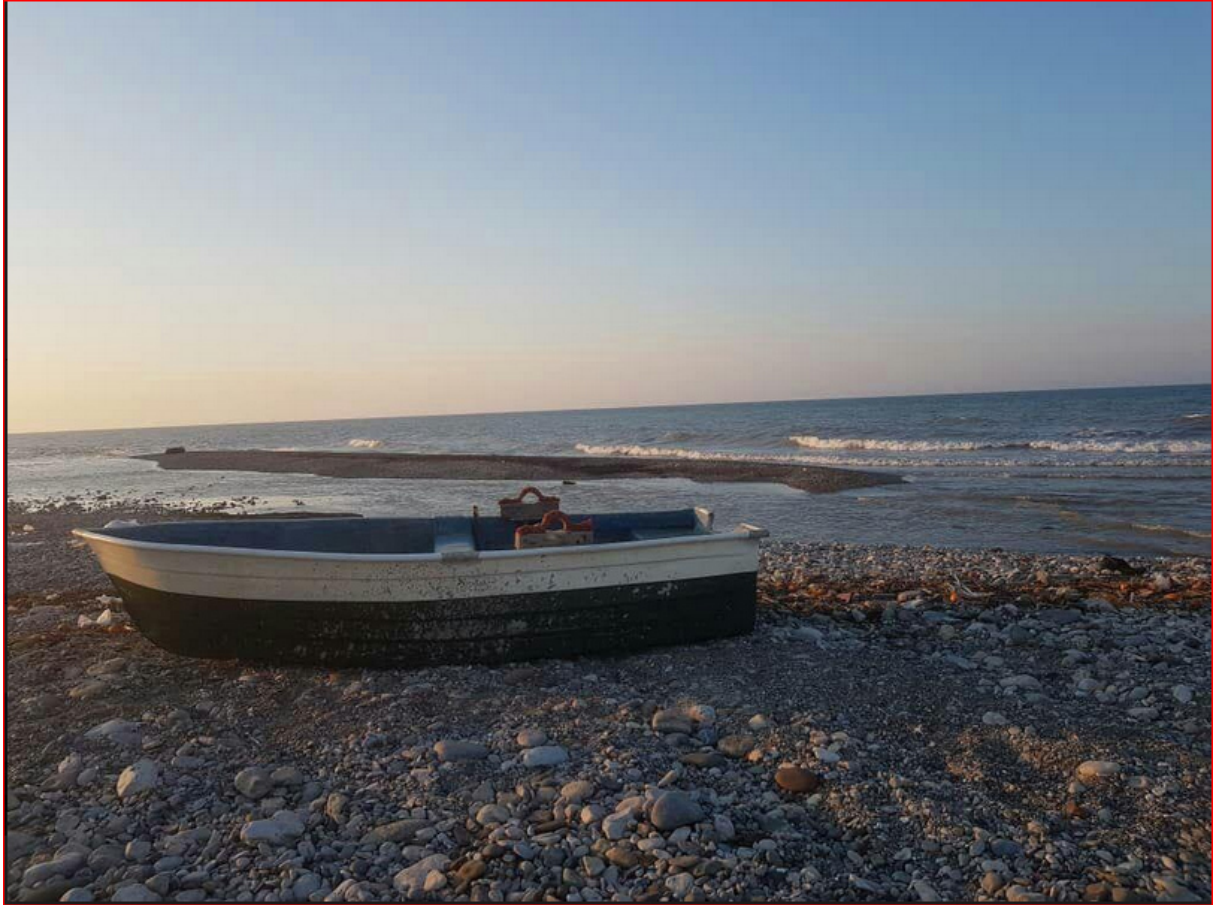
فروردین سرد و بارانی امسال و نبود مسافران نوروزی به دلیل ویروس کرونا پتک نهایی را برپیکر زندگی حقیر ماهیگیرانی کوبید که همیشه در روزهای عید حاصل ساعت‌ها انتظار در آب‌های سرد دریا و ماهی‌های «سفید و آزاد» بود برای تزیین سفره‌های رنگین صاحبان خانه‌ها و ویلاهای لوکس. آمدن عید نوروز برای خانواده‌های ماهیگیران یعنی برآورده شدن بخشی از آرزوهای کوچکشان! چرا که آن‌ها در تمام زندگی هیچگاه به خود اجازه‌ی داشتن آرزوهای بزرگ را نداده‌اند. چه بسیار از این کارگران شریف، مردانی که بغض فروخورده را در دل تاریکی شب فقط به دریا گفته‌اند، آرزوی داشتن یک سرپناه مناسب و زندگی انسانی را باخود به گور برده‌اند. سال‌هاست که با از رونق انداختن شیلات و ماهیگیری، این قشر از کارگران زحمتکش که رطوبت و سرمای شب‌های سرد زمستانی روی آب‌های دریا را همیشه در پوست و گوشتشان حس می‌کنند، نتوانستند برای خود رویایی داشته باشند، رویای یک زندگی انسانی!

امید بستن به دریا با تمام مخاطراتش و گره زدن زندگی به صید، با تمام بگیر و ببندهای ماموران دولتی، برای بسیاری از ماهیگیران رویایی است دست نیافتنی. از حالا تا پاییز که صید آزاد می‌شود عملاً هیچ درآمدی نخواهند داشت و بناچار باید به کارهای دیگر روی آورند. آیا با این خیل بیکاران ریز و درشت امکان پیدا کردن کاری برایشان وجود دارد؟!

عکس‌ها: © آرم

زنان آرم (آورد رهایی زنان و مردان)
فروردین ۱۳۹۹

.....

.....

